

QOU Vadis - Láďa Svoboda

1. Řekni příteli, kam kráčíš, proč se nikdy neotáčíš,
nohavice v loužích smáčíš, dřevý boty máš.

Proč je tvoje duše smutná, všechno kolem je ti putna,
život hořce chutná a ty se vláčíš sám cestou do Emauz.

2. Asi je těžká doba, vždyť jdeme tudy oba,
mezi lidmi vládne zloba, ty čistý ruce máš.
Kdo splní tvoje přání, i když stojí za usmání,
těm co ti rádi brání, aby ses vydal sám cestou do Emauz.

R: Letíme světem, který dětem kolébky nevrací,
po hříchu stárnem, těžko vládnem s hlavou v oblacích.
Něco se musí stát, kdo za nás bude bojovat
po bitvách prohraných.

3. No nějak tě to vzalo, všechno to co se stalo,
trochu se to zamotalo, ale jak teď z toho dál.
Všechno se vrací znova, dějiny jak z deště slova,
kdo v sobě naděj chová, ten ví, že nešel sám cestou do Emauz.

R: